

ФОРМУЛЕ ИЗ РЕАЛНИХ И КОМПЛЕКСНИХ ФУНКЦИЈА

[верзија 0.8 од 26.07.2010.]

Комплексна анализа („комплексни део“)

ОСНОВНИ ПОЈМОВИ

►► Основне операције над комплексним бројевима ($w = u + \mathbf{i}v$, $z = x + \mathbf{i}y$):

▼ Сабирање: $w + z \stackrel{\text{def}}{=} (u + x) + \mathbf{i}(v + y)$

▼ Множење „скаларом“ (реалним бројем):
 $k \cdot z \stackrel{\text{def}}{=} kx + \mathbf{i}ky$, $k \in \mathbf{R}$

▼ Множење: $w \cdot z \stackrel{\text{def}}{=} (ux - vy) + \mathbf{i}(uy + vx)$

▼ Конјуговање: $\bar{z} \stackrel{\text{def}}{=} x - \mathbf{i}y$

▼ Норма: $|z| \stackrel{\text{def}}{=} \sqrt{x^2 + y^2}$

►► Функција f је *аналитичка (холоморфна)* у тачки $z_0 \in \mathbf{C}$ ако она има извод у некој околини те тачке. Пише се: $f \in \mathcal{H}(z_0)$.

►► Пресликавање

$$w - w_0 = \frac{\partial f}{\partial z}(z_0)(z - z_0) + \frac{\partial f}{\partial \bar{z}}(z_0)(\bar{z} - \bar{z}_0)$$

се назива *тангентним пресликавањем* функције f у тачки z_0 .

►► Ако постоји $f'(z_0) \neq 0$, онда кажемо да је пресликавање f *конформно* у тачки z_0 . Тада тангентно пресликавање чува оријентацију и углове.

►► Оператори

$$\frac{\partial}{\partial z} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial x} - \mathbf{i} \frac{\partial}{\partial y} \right) \quad \text{и} \quad \frac{\partial}{\partial \bar{z}} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial x} + \mathbf{i} \frac{\partial}{\partial y} \right)$$

се називају *Коши-Риановим диференцијалним операторима*.

►► Функција $f = u + \mathbf{i}v$ је **(C-)**диференцијабилна у тачки $z_0 \in \mathbf{C}$ ако је f Риан-диференцијабилна у z_0 (посматрано као $(\text{Re } z_0, \text{Im } z_0) \in \mathbf{R}^2$), и ако важи

$$\frac{\partial f}{\partial \bar{z}}(z_0) = 0,$$

Ово је еквивалентно са:

$$\frac{\partial u}{\partial x}(x_0, y_0) = \frac{\partial v}{\partial y}(x_0, y_0),$$

$$\frac{\partial u}{\partial y}(x_0, y_0) = -\frac{\partial v}{\partial x}(x_0, y_0).$$

►► Функција f је *мероморфна** у некој области ако у њој нема других сингуларитета осим полова.

Ако је f мероморфна у \mathbf{C} , онда је $z_0 = \infty$ изоловани или неизоловани сингуларитет.

ЕЛЕМЕНТАРНЕ КОМПЛЕКСНЕ ФУНКЦИЈЕ

• ТРАНСЛАЦИЈА, РОТАЦИЈА И ХОМОТЕТИЈА

$$t(z) = z + C, \quad C \in \mathbf{C};$$

$$r(z) = e^{\mathbf{i}\theta} \cdot z, \quad \theta \in \mathbf{R};$$

$$h(z) = k \cdot z, \quad k \in \mathbf{R}.$$

• БИЛИНЕАРНО ПРЕСЛИКАВАЊЕ

►► Пресликавање облика:

$$w(z) = \frac{az + b}{cz + d}, \quad a, b, c, d \in \mathbf{R}, \quad ad - bc \neq 0,$$

назива се *билинеарним пресликавањем*. Оно је композиција транслације, хомотетије и ротације:

$$w(z) = A + \frac{|B| \cdot e^{\mathbf{i}\theta}}{z + C}.$$

Билинеарна пресликавања чувају симетрију.

*) Грчки: μέρος — делимичан, ὅλος — цео, μορφή — облик.

• ФУНКЦИЈА ЖУКОВСКОГ

$$Ж(z) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{1}{2} \left(z + \frac{1}{z} \right)$$

$$Ж'(z) = \frac{1}{2} \left(1 - \frac{1}{z^2} \right),$$

$$Ж'(z) \neq 0 \text{ (конформност) за } z \neq \pm 1.$$

• ЕКСПОНЕНЦИЈАЛНА ФУНКЦИЈА

$$\begin{aligned} e^z &= e^{x+\mathbf{i}y} = e^x \cdot e^{\mathbf{i}y} = e^{\text{Re } z} \cdot e^{\mathbf{i} \text{Im } z} = \\ &= e^x (\cos y + \mathbf{i} \sin y) = e^x \cos y + \mathbf{i} e^x \sin y \end{aligned}$$

Слика тачке $z \in \mathbf{C}$ експоненцијалном функцијом је $w \in \mathbf{C}$, такво да је $|w| = e^{\text{Re } z}$ а $\arg w = \text{Im } z$.

• ФУНКЦИЈА $1/z$

Према дефиницији, $z \cdot \frac{1}{z} = 1 = 1 + 0 \cdot i = (1, 0)$, па је одатле

$$\frac{1}{z} \stackrel{\text{def}}{=} \left(\frac{x}{x^2 + y^2}, -\frac{y}{x^2 + y^2} \right) = \frac{x - iy}{x^2 + y^2} = \frac{\bar{z}}{|z|^2}.$$

Дакле, пресликавање $1/z$ је композиција инверзије у односу на јединични круг и симетрије у односу на реалну осу.

Инверзија у односу на круг $k(O, r)$ је пресликавање које тачку P слика у тачку P' , тако да важи

$$OP \cdot OP' = r.$$

Инверзијом се тачка $(0, 0)$ слика у „тачку ∞ “ и обрнуто.

►► Права која не садржи тачку $(0, 0)$ се инверзијом пресликава на круг који садржи тачку $(0, 0)$.

►► Права која садржи тачку $(0, 0)$ се инверзијом пресликава на саму себе.

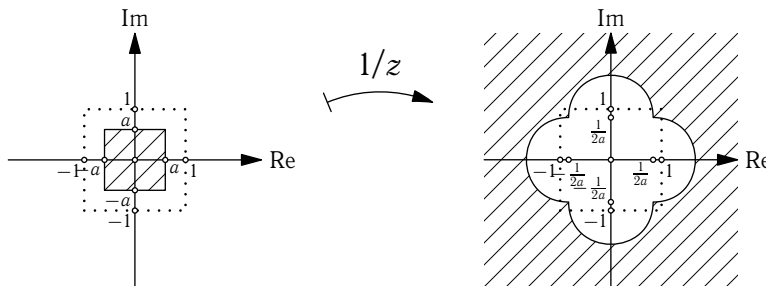
►► Круг који не садржи тачку $(0, 0)$ се инверзијом пресликава на круг који не садржи тачку $(0, 0)$.

►► Круг који садржи тачку $(0, 0)$ се инверзијом пресликава на праву одређену пресечним тачкама са кругом k инверзије. Притом се лук који садржи $(0, 0)$ слика у полуправе које не садрже дуж одређену пресечним тачкама круга са кругом инверзије.

►► Слика неке области елементарном функцијом или композицијом више елементарних функција се одређује пресликавањем кључних елемената области (руба, тачке $(0, 0)$, осталих карактеристичних тачака, итд.).

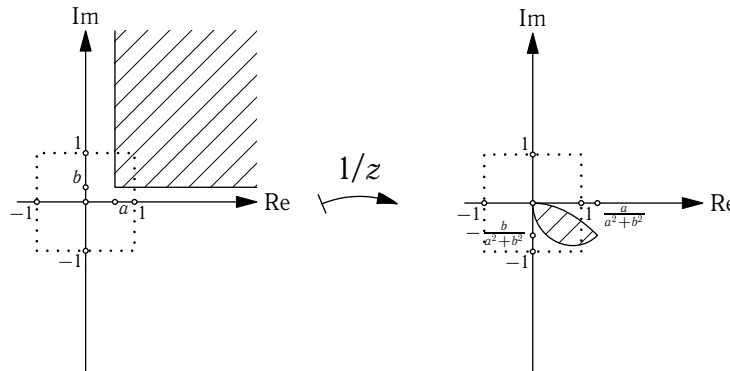
• ПРИМЕРИ

►► Област $D = \{z \in \mathbb{C} \mid \operatorname{Re} z \in [-a, a], \operatorname{Im} z \in [-a, a], a > 0\}$ се функцијом $1/z$ пресликава на следећу област:

Дужи које чине руб области D се инверзијом у односу на јединични круг сликају у одговарајуће лукове, који се онда сликају симетријом у односу на реалну осу. Тачке које су унутар јединичног круга се сликају у тачке које су ван јединичног круга и обрнуто; посебно, тачка $(0, 0)$ се слика у „тачку ∞ “, док се нпр. тачка (a, a) слика у тачку $(\frac{1}{2a}, -\frac{1}{2a})$.

►► Област $D = \{z \in \mathbb{C} \mid \operatorname{Re} z > a, \operatorname{Im} z > b; a, b > 0\}$ се функцијом $1/z$ пресликава на следећу област:

Карактеристична је тачка (a, b) која се инверзијом у односу на јединични круг слика у тачку $(\frac{a}{a^2+b^2}, \frac{b}{a^2+b^2})$. Она се затим симетријом у односу на реалну осу слика у тачку $(\frac{a}{a^2+b^2}, -\frac{b}{a^2+b^2})$.

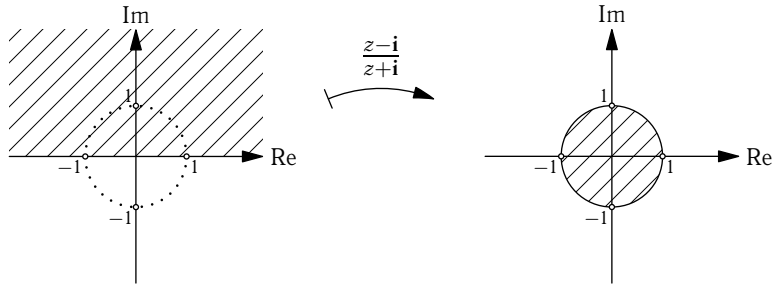
• ФУНКЦИЈА $\frac{z-i}{z+i}$ (ПОСЕБАН СЛУЧАЈ БИЛИНЕАРНЕ ФУНКЦИЈЕ)

►► Ова функција се може представити као композиција:

$$\begin{aligned} w(z) &= \frac{z-i}{z+i} = 1 + \frac{2i}{z+i} = 1 + \frac{2e^{i\pi/2}}{z+i} = (w_4 \circ w_3 \circ w_2 \circ w_1)(z), \\ w_1(z) &= z+i, \\ w_2(w_1) &= 1/w_1, \\ w_3(w_2) &= 2e^{i\pi/2} \cdot w_2, \\ w_4(w_3) &= 1+w_3, \end{aligned}$$

• ПРИМЕР

Горња полураван, $H^+ = \{z \in \mathbf{C} \mid \text{Im } z > 0\}$, прсликава се функцијом $\frac{z-i}{z+i}$ на јединични диск $\Delta = \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}$.

Пошто је $\frac{z-i}{z+i} \cdot \frac{z+i}{z-i} = 1$, функција $w_2(z) = \frac{z+i}{z-i}$ је инверз функције w . Зато она слика H^+ у **комплемент** јединичног диска Δ , скуп $\mathbf{C} \setminus \Delta = \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}$.

• ЛОРАНОВ РЕД

Нека је $f(z) = \frac{1}{z-a}$, $a \in \mathbf{C}$. Ова функција је холоморфна у $\mathbf{C} \setminus \{a\}$, као количник холоморфних функција.

Њен остатак (резидуум) у тачки a је

$$\operatorname{Res}_{z=a} f(z) = \lim_{z \rightarrow a} (z-a)f(z) = 1.$$

Ако је нека коначна тачка сингуларитет функције f , онда се она може свуда осим у околини тог сингуларитета развити у ред

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} a_n (z-z_0)^n, \quad z_0 \in \mathbf{C}. \quad [\text{Лоранов ред}]$$

Ако је тачка a :

▶▶ [отклоњив сингуларитет], тј. $\exists \lim_{z \rightarrow z_0} f(z) < +\infty$, онда је функција холоморфна после додефинисања у z_0 . Притом је $a_{-n} = 0$, $\forall n \in \mathbf{N}$, тј. функција је једнака Тејлоровом реду.

▶▶ [пол реда n], тј. важи $\lim_{z \rightarrow z_0} f(z) = \infty$, онда је $a_{-n} = 0$, $n > k$ и $a_{-k} \neq 0$, тј. функција се може развити у Лоранов ред:

$$f(z) = \sum_{n=-k}^{\infty} a_n (z-z_0)^n.$$

▶▶ [есенцијални сингуларитет], тј. $\nexists \lim_{z \rightarrow z_0} f(z)$, онда је $a_{-n} \neq 0$, $n \in \mathbf{N}$, и функција се може развити у Лоранов ред:

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} a_n (z-z_0)^n.$$

▶▶ Лоранов ред се своди на Фуријеов сменом $z = e^{\pi i w}$.

ИНТЕГРАЛ КОМПЛЕКСНЕ ФУНКЦИЈЕ

• РЕЗИДУУМ (ОСТАТАК)

▶▶ Резидуум је вредност криволинијског интеграла мероморфне функције дуж путање која обухвата један њен сингуларитет:

$$\operatorname{Res}_{z=c} f(z) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma} f(z) dz, \quad \gamma \text{ је позитивно оријентисана и обухвата сингуларитет } c.$$

▶▶ Ако је z_0 пол реда k функције f , онда је

$$\operatorname{Res}_{z=z_0} f(z) = \lim_{z \rightarrow z_0} \frac{1}{(k-1)!} [(z-z_0)^k f(z)]^{(k-1)}.$$

▶▶ Ако је $f = g/h$, $g(z_0) \neq 0$, $h(z_0) = 0$, $h'(z_0) \neq 0$, тј. z_0 је пол првог реда функције f , онда

$$\operatorname{Res}_{z=z_0} f(z) = \frac{g(z_0)}{h'(z_0)}.$$

• ОСНОВНИ МЕТОД ИЗРАЧУНАВАЊА ИНТЕГРАЛА

Нека је $\gamma : z = z(t)$, $t \in [\alpha, \beta]$ непрекидно диференцијабилни пут, и нека је f непрекидна функција на γ . Тада је

$$\int_{\gamma} f(z) dz = \int_{\alpha}^{\beta} f(z(t)) z'(t) dt.$$

Ако f изразимо као $f = u + iv$, и $dz = dx + i dy$, биће:

$$\int_{\gamma} f(z) dz = \int_{\gamma} u dx - v dy + i \int_{\gamma} v dx + u dy.$$

• КОШИЈЕВА ИНТЕГРАЛНА ТЕОРЕМА (КИТ)

Нека је γ затворени пут који може да се непрекидно деформише у тачку, и нека је $f \in \mathcal{H}(D)$. Тада је

$$\int_{\gamma} f(z) dz = 0.$$

• КОШИЈЕВА ИНТЕГРАЛНА ФОРМУЛА (КИФ)

Нека је $f \in \mathcal{H}(D)$, $f \in \mathcal{C}(\bar{D})$, и нека је ∂D оријентисана граница која се састоји од коначног броја непрекидних кривих. Тада важи:

$$\frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D} \frac{f(\xi)}{\xi - z} dz = \begin{cases} f(z), & z \in D, \\ 0, & z \notin D. \end{cases}$$

• КОШИЈЕВА ТЕОРЕМА О РЕЗИДУУМУ („КОШИЈЕВ РАЧУН ОСТАКА“ — КРО)

Нека је $f \in \mathcal{H}(D \setminus \{a_1, \dots, a_n\})$, где су $a_1, \dots, a_n \in D$, нека је $f \in \mathcal{C}(\bar{D} \setminus \{a_1, \dots, a_n\})$, и нека је ∂D оријентисана граница која се састоји од коначног броја непрекидних кривих. Тада:

$$\int_{\partial D} f(z) dz = 2\pi i \cdot \sum_{k=1}^n \operatorname{Res}_{z=a_k} f(z).$$

• ЖОРДАНОВЕ ЛЕМЕ

Лема 1. Нека је $f \in \mathcal{H}(D \setminus \{a_1, \dots, a_n\})$, где је $D = \{z \mid \alpha < \arg(z - a) < \beta\}$, и $a_1, \dots, a_n \in D$.

Ако је $\lim_{z \rightarrow \infty} (z - a)f(z) = A$,

онда $\lim_{R \rightarrow \infty} \int_{C_R} f(z) dz = i \cdot A(\beta - \alpha)$,

где је $C_R = \{z \mid |z - a| = R\}$ и $\alpha < \arg(z - a) < \beta$.

Лема 2. Нека важе услови леме 1.

Ако је $\lim_{z \rightarrow a} (z - a)f(z) = B$,

онда $\lim_{R \rightarrow 0} \int_{C_R} f(z) dz = i \cdot B(\beta - \alpha)$.

Лема 3. Нека је $f \in \mathcal{H}(D)$, где је $D = \{z \mid \text{Im}(z) > 0\}$, $f(z) = e^{iaz}g(z)$.

Ако је $\lim_{z \rightarrow \infty} g(z) = 0$,

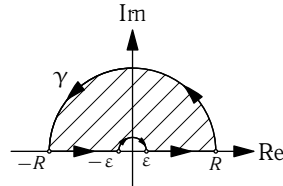
$\left[\lim_{R \rightarrow \infty} \max_{\theta \in [0, \pi]} |g(Re^{i\theta})| = 0 \right]$

онда $\lim_{R \rightarrow \infty} \int_{C_R} g(z) \cdot e^{iaz} dz = 0$,

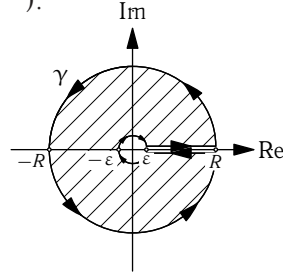
за свако $a > 0$, при чему је $C_R = \{z \mid |z| = R, 0 < \arg z < \pi\}$.

• ПОСТУПАК РЕШАВАЊА ИНТЕГРАЛА ПРЕКО КРО

► Одреди се парност подинтегралне функције $f(z)$. Ако је она **парна**, примењује се контура $\gamma_{R,\epsilon}$ (означава се и са Γ или C)*):

Ако функција $f(z)$ **није парна**, примењује се контура $\gamma_{R,\epsilon}^{**}$):

► Одреди се сингуларитети функције $f(z)$. Посматрају се они сингуларитети који су обухваћени контуром γ .

► Искористи се КРО, интеграл се растави на интеграле по деловима контуре γ , а онда се интеграл по **дужима** добија преко осталих познатих интеграла. Интеграл $I = \int_{\gamma} f(z) dz$ се добија рачунањем резидуума, интеграл $I_R = \int_{C_R} f(z) dz$ се обично добија параметризацијом $z = Re^{it}$ и мајорирањем, интеграл $I_{\epsilon} = \int_{C_{\epsilon}} f(z) dz$ применом Жорданове леме.

► Применом граничног процеса $\lim_{\substack{R \rightarrow \infty \\ \epsilon \rightarrow +0}}$ на интеграл по дужима се добија тражени реални интеграл $I - I_R - I_{\epsilon}$.

ПРИНЦИП АРГУМЕНТА

• ЛОГАРИТАМСКИ РЕЗИДУУМ

Ако је $z = a$ нула, пол или есенцијални сингуларитет функције f , онда је $z = a$ сингуларитет функције $\frac{f'}{f}$. Тада има смисла рачунати логаритамски резидуум у нули.

► Ако је $z = a$ нула реда n функције f , онда је

$$\text{Res}_{z=a} \frac{f'(z)}{f(z)} = n.$$

► Ако је $z = a$ пол реда n функције f , онда је

$$\text{Res}_{z=a} \frac{f'(z)}{f(z)} = -n.$$

• ПРИНЦИП АРГУМЕНТА

► Ако је f мероморфна у области D и $G \Subset D$, при чему је ∂D непрекидна крива, и f нема нула

ни полова на ∂D , онда

$$\int_{\partial G} \frac{f'(z)}{f(z)} dz = 2\pi i \cdot (N - P),$$

где је N број нула функције $f(z)$ у области G , и свака нула се рачуна k пута, где је k њен ред, P је број полова функције f у области G , а сваки пол се рачуна n пута, где је n његов ред.

Теорема Рушеа. Нека је $D \subset \mathbb{C}$ ограничена област чија је граница глатка затворена Жорданова крива. Ако су $f, g \in \mathcal{H}(\bar{D})$, и ако је $|f(z)| > |g(z)|, z \in \partial D$, тада f и $f + g$ имају исти број нула у области D .

*) Популарно названа „слонче“.
**) Популарно названа „карнек“.

• Тип 1: $\int_0^{2\pi} R(\sin t, \cos t) dt$

Смена: $z = e^{it}$, $t \in [0, 2\pi]$, $dt = \frac{dz}{iz}$;

$$I = \int_{\gamma} R\left(\frac{1}{2i}\left(z - \frac{1}{z}\right), \frac{1}{2}\left(z + \frac{1}{z}\right)\right) \frac{dz}{iz},$$

$\gamma: z = e^{it}, t \in [0, 2\pi]$

• Тип 2: $\int_{-\infty}^{+\infty} R(x) dx$

Од интереса је случај када R није искључиво непарна.

Користи се, нпр., Жорданова лема 1: $\lim_{|z| \rightarrow \infty} zR(z) = 0$, па је $\lim_{R \rightarrow \infty} \int_{C_R} R(z) dz = 0$. Даље се применом Кошијеве теореме о резидууму добија

$$\int_{-\infty}^{+\infty} R(z) dz = 2\pi i \sum_{\text{Im } a > 0} \text{Res } R(z).$$

• Тип 3: $\int_0^{+\infty} R(x) dx$

►► Ако је R парна, интеграл се своди на тип 2.

►► Иначе, R не сме да има полове на $\mathbf{R}^+ = [0, +\infty)$.

Идеја: применити теорему о збиру резидуума на помоћну функцију: $f(z) = R(z) \ln z$ (која је мерморфна у $\Omega = \mathbf{C} \setminus [0, +\infty)$, где је $\text{Im}(\ln z) = \arg z \in [0, 2\pi)$).

За мале ε , $h > 0$ и велико r , добијамо ($R = P_n/Q_m$)

$$\int_{\gamma_{\varepsilon, r, h}} R(z) dz = 2\pi i \sum_{Q(a)=0} \text{Res } R(z) \ln z.$$

За фиксиране ε , $r > 0$ важи:

$$\left. \begin{array}{l} \lim_{\substack{h \rightarrow +0 \\ \text{Im } z > 0}} R(z) \ln z = R(x) \ln x, \\ \lim_{\substack{h \rightarrow +0 \\ \text{Im } z < 0}} R(z) \ln z = R(x)(\ln x + 2\pi i). \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{равномерно} \\ \text{по} \\ x \in [\varepsilon, r]. \end{array}$$

Применом Жорданових лема 1 и 2 добијамо за $S = \{z \in \mathbf{C}^* \mid 0 < \arg z < 2\pi\}$:

$$I = - \sum_a \text{Res } R(z) \ln z.$$

• Тип 4: $\int_0^{+\infty} R(x)x^{-\alpha} dx, \quad \alpha \in (0, 1)$

►► Ако је R рационална функција без полова, $\lim_{|z| \rightarrow \infty} zR(z) = 0$, тј. ако је R облика $\frac{P_n}{Q_m}$, тада је $n \leq m - 1$.

Интегрише се функција $f(z) = \frac{R(z)}{g(z)}$, где је $g(z) = z^\alpha = e^{\alpha \ln z}$, са избором \ln као у типу 3. Добија се

$$I_\alpha = \frac{\pi e^{\pi i \alpha}}{\sin(\pi \alpha)} S, \quad S = \sum_{Q(a)=0} \text{Res } f(z).$$

►► Ако је R парна, онда се I_α може израчунати преко збира резидуума функције f у горњој полуравни H :

$$I \cos^2\left(\alpha \cdot \frac{\pi}{2}\right) = -\pi \text{Im } S^+, \quad S^+ \text{ је збир рез. у } H^+.$$

• Тип 5: $\int_0^{+\infty} R(x) \ln x dx$

R је рационална функција без полова, $\lim_{x \rightarrow \infty} xR(x) = 0$.

►► Ако R није парна, интегрише се функција $f(z) = R(z)(\ln z)^2$, $\arg z \in (0, 2\pi)$.

►► Ако R јесте парна, интегрише се функција $f(z) = R(z) \cdot h(z)$, где је $h(z)$ грана логаритма дефинисана са

$$h(z) = \ln |z| + i\varphi, \quad \varphi = \arg z \in \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right).$$

ИНТЕГРАЛ НА МЕРЉИВОМ ПРОСТОРУ

• КОНВЕРГЕНЦИЈА ИНТЕГРАЛА

Теорема о монотonoј конвергенцији. Нека је (X, \mathcal{M}, μ) простор са мером, и нека је $f_n : X \rightarrow \bar{\mathbf{R}}$ монотono растући низ позитивних функција, тј. $0 \leq f_n \leq f_{n+1}$. Тада

$$\forall x \in \bar{\mathbf{R}} \quad \lim_{n \rightarrow +\infty} \int_X f_n d\mu = \int_X \lim_{n \rightarrow +\infty} f_n d\mu.$$

Лема Фагуа. Нека је (X, \mathcal{M}, μ) простор са мером и $\{f_n\}$ низ позитивних функција $f_n : X \rightarrow \bar{\mathbf{R}}$ ($f_n \geq 0$). Тада

$$\liminf_{n \rightarrow +\infty} \int_X f_n d\mu \geq \int_X \liminf_{n \rightarrow +\infty} f_n d\mu.$$

Ако је $f_n^-(x) = g_n(x) = \inf_{v \geq n} f_v(x)$, онда је $g_n \leq f_n$ и

$$\int_X g_n d\mu \leq \int_X f_n d\mu.$$

Теорема о доминантној конвергенцији. Нека је (X, \mathcal{M}, μ) простор са мером, и нека је $\{f_n\}$ низ функција $f_n : X \rightarrow \mathbf{C}$ који за свако $x \in X$ конвергира ка функцији f . Ако постоји функција g која је Лебег-интеграбилна на X , таква да

$$\forall n \in \mathbf{N} \quad \forall x \in X \quad |f_n(x)| \leq g(x),$$

онда

$$\lim_{n \rightarrow +\infty} \int_X |f_n - f| d\mu = 0$$

и

$$\lim_{n \rightarrow +\infty} \int_X f_n d\mu = \int_X \lim_{n \rightarrow +\infty} f_n d\mu.$$

Теорема Левија. Нека је (X, \mathcal{M}, μ) простор са мером и $\{f_n\}$ низ функција $f_n : X \rightarrow \mathbf{C}$. Ако је

$$\sum_{n=1}^{+\infty} \int_X |f_n| d\mu < +\infty,$$

онда ред $\sum f_n(x)$ конвергира скоро свуда (тј. скуп тачака у којима не конвергира је μ -мере нула), и

$$\sum_{n=1}^{+\infty} \int_X f_n d\mu = \int_X \sum_{n=1}^{+\infty} f_n d\mu.$$

• ПРИМЕНА ТДК КОД ИЗРАЧУНАВАЊА ГРАНИЧНИХ ВРЕДНОСТИ ИНТЕГРАЛА

►► Пронађе се доминанта низа $\{f_n\}$: функција g , таква да је $|f_n| \leq g$, и провери се да ли је она мерљива, а онда и да ли задовољава остале услове ТДК: да ли је Лебег-интеграбилна.

(Испитивање m -интеграбилности)

►► Ако је мерљива и ненегативна, g дефинише меру $\varphi(E) = \int_E g(x) dm$.

►► Формира се монотони низ скупова $\{A_n\}_{n \in \mathbf{N}}$, такав да је $\bigcup_{n \in \mathbf{N}} A_n = A$, и

посматра $\lim_{n \rightarrow +\infty} \varphi(A_n)$. Пошто је функција φ мера, она је σ -адитивна, па је за монотони низ мерљивих скупова $\{A_n\}$ та гранична вредност једнака $\varphi(A)$, одакле се на основу дефиниције φ добија $\lim_{n \rightarrow +\infty} \int_{A_n} g(x) dm = \lim_{n \rightarrow +\infty} \int_A g(x) dm$.

►► Сегмент A_n је коначан, па је функција g на њему Риман-интеграбилна, а одатле и Лебег-интеграбилна. Дакле, $\int_{A_n} g dm = \int_{A_n} g dx$.

►► Због јединствености граничне вредности, из $\varphi(A_n) \xrightarrow{n \rightarrow +\infty} \varphi(A)$ следи $g \in \mathcal{L}(A)$.

►► Пошто се ТДК може применити, њеном применом добијамо $\lim_{n \rightarrow +\infty} \int_A f_n = \int_A \lim_{n \rightarrow +\infty} f_n$.

- [1] Белешке са предавања из Теорије реалних и комплексних функција („комплексни део“) код проф. Мирољуба Јевтића
- [2] Скрипта из „реалног дела“ Теорије реалних и комплексних функција од проф. Миодрага Матељевића
- [3] Драгољуб Кечкић: *Анализа 3: збирка задатака*, СИА „Кечкић“, 2005.
- [4] http://en.wikipedia.org/wiki/Contour_integration [посећено 07.07.2010.]
- [5] http://en.wikipedia.org/wiki/Cauchy%E2%80%93Riemann_equations [посећено 13.07.2010.]
- [6] http://en.wikipedia.org/wiki/Jordan_lemma [посећено 22.07.2010.]
- [7] http://en.wikipedia.org/wiki/Laurent_series [посећено 07.07.2010.]
- [8] http://en.wikipedia.org/wiki/Meromorphic_function [посећено 07.07.2010.]